

Райко Богдан,
Здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Науковий керівник: **Дергач А.В.,**
к.держ.упр., старший викладач кафедри
виробничого та інвестиційного менеджменту
Національний університет біоресурсів
і природокористування України,
м. Київ

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Серед наукового співтовариства було зроблено переоцінку численних наукових постулатів, які були розроблені в епоху радянської влади. Питання адміністративної діяльності не є винятком. Загалом, слід зазначити, що наукові дослідження цього питання не проводились активно і стосувалися здебільшого окремих напрямків діяльності правоохоронних органів, а також управління ними. Ця ж концепція адміністративної діяльності правоохоронних органів досі не є повністю розробленою.

Слід сказати, що сьогодні матеріальні та процесуальні аспекти цієї діяльності також не можна вважати достатньо розвиненими. Тому необхідно одночасно з розробкою загальних аспектів посилити процесуальні, орієнтуючись на те, що лише завдяки ефективними юридичними процедурами можна досягти цілей. Лише завдяки стабільній юридичній процедурі адміністративної діяльності, чітко визначений спектр суб'єктів управління, які в межах своєї компетенції необхідні для вжиття відповідних заходів, може досягти якісно нового рівня управлінського процесу за допомогою певної послідовності таких дій. Щоб зрозуміти природу адміністративної діяльності, необхідно провести дослідження різних підходів до цього розуміння. Аналіз публікацій дозволяє розглядати адміністративну діяльність як:

- частина державного управління;
- складова діяльності правоохоронних органів;
- адміністративне управління.

Адміністративна діяльність як характеристика державного управління. Ми повинні прийняти той факт, що проблема визначення значення та сутності державного управління полягає одне з ключових питань не лише у сучасних досліджень в галузі адміністративної теорії, але і в юридичній науці [1]. Державне управління – явище дуже складне і тому є об'єктом вивчення різних наук. Філософи вивчають його як один із видів державного управління, специфічне вираження якостей останнього. Соціологів цікавить соціально-класовий характер і соціальна функція державного управління, їх реальне і конкретне відображення в соціальному житті. Економісти здебільшого досліджують роль уряду в економіці, в адмініструванні соціальних процесів, а також державне управління як специфічний вид праці [2, с. 26].

Адміністративна діяльність у сфері державного управління як один із видів управлінської діяльності також має всі свої властивості, які пристосовані до умов державного управління. Елементи управлінської діяльності, властиві адміністративній, мають логічний зв'язок із категорією управління, яка визначає такі характеристики: з якою метою здійснюється адміністративна діяльність; що спричинило його здійснення; на який об'єкт були спрямовані його дії; який вплив це робить [3, с. 23].

Натомість, слід зазначити, що адміністративна діяльність у державному управлінні має певні особливості, які пов'язані насамперед з тим, що сфери державного впливу занадто різноманітні, і, відповідно, адміністративні процеси в державних адміністративних суб'єктах різняться залежно від необхідності виконувати певні завдання. Наприклад, центральні органи виконавчої влади, які реалізують політику у сфері права, формують свою власні внутрішньоструктурні процеси з урахуванням природи цього типу політики. Щодо діяльності виконавчого органу, для якого правова політика не є пріоритетом, а пріоритетом є, наприклад, економіка, спрямовані

адміністративні процеси якої спрямовані на внутрішньої організації та встановлення зовнішніх зв'язків для того, щоб цей орган мав реальну можливість ефективно впливати на економічні процеси.

Таким чином, публічне управління - це складне явище, яке охоплює безліч різних типів взаємовідносин, основне призначення і характеристикою яких є здатність впливати на суспільні відносини через правові, організаційні та адміністративні заходи з метою їх регулювання та розвитку.

Слід зазначити цікаве дослідження взаємозв'язку адміністративної діяльності та виконавчої влади, здійсненої Н. І. Золотарьовою. На думку згаданого автора, виконавча влада є частиною державної влади, яка належить народові. Це окрема гілка влади, систематичний, скоординований, вольовий, організаційний, цілеспрямований вплив спеціально уповноважених органів та посадових, а також інших юридичних осіб, які виконують певні адміністративні функції на основі делегованих повноважень діяти, вести учасників їх регулювання та захисту з метою досягнення цілей, встановлених Конституцією та законами України, та надання адміністративних послуг громадянам й іншим суб'єктам правовідносин для здійснення своїх прав і свобод. Виконавчий характер діяльності є спільною рисою виконавчої влади та адміністративної діяльності, оскільки обидва цих поняття базується на виконанні законів. Цілеспрямований вплив суб'єкта управління на об'єкт управління, організаційний характер такого впливу та надання адміністративних послуг громадянам є їх спільними рисами. Таким чином, адміністративна діяльність та виконавча влада збігаються в цих аспектах і можуть розглядатися як однакові концепції. Однак адміністративна діяльність органів державної влади є, в деякому, сенсі поняттям ширшим, ніж виконавча влада. Перш за все, за своїм предметом здійснення він не збігається з виконавчою владою, що здійснюється лише органами цієї гілки влади та спеціальними установами, які були делеговано повноваженням на виконання функцій органів виконавчої влади [4].

Таким чином, підсумовуючи теоретичну роботу, слід визначити, що основною метою адміністративної діяльності, як характеристики державного

управління, є забезпечення внутрішнього управління реалізацією певних громадських організацій та стратегічних пріоритетів суб'єкта господарювання. Його ефективність може покращити якість стратегії державності в певній галузі або при вивченні її недоліків.

Список використаних джерел

1. Волощук А. М. Теоретико-правові аспекти реалізації державного управління в умовах демократизації політичної системи 2004 року: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Нац. ун-т внутр. справ., Х. 2004. 18 с. URL: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:GjdYKSJGtsIJ:www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_low/cgiirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DARD%26P21DBN%3DARD%26Z21ID%3D%26Image_file_name%3DDOC/2004/04vamdps.zip%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD%3D1+%&cd=1&hl=ru&ct=clnk&gl=ua (дата звернення: 18.04.2021).
2. С. О. Довгий, Д. О. Ільницький, В. М. Литвин, О. В. Макаренко, С. В. Максимова. Інформація, зв'язок і телекомунікації в Україні: економіка, право, управління. Ред.: С. О. Довгий, Б. І. Холод. Відкрите АТ «Укртелеком». К. : Укртелеком. 2001. 783 с.
3. Л. Ю. Гордієнко. Адміністративний менеджмент: навчальний посібник. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2016. 216 с. URL: <http://www.repository.hneu.edu.ua/bitstream/123456789/14819/1/2016-%D0%93%D0%BE%D1%80%D0%B4%D0%B8%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE%20%D0%9B%20%D0%AE.pdf> (дата звернення: 18.04.2021).
4. Золотарьова Н.І. Співвідношення виконавчої влади та адміністративної діяльності. Вісник Національного технічного університету «КПІ». 2011. № 1 (9). С. 45-54. URL: <http://www.socio-journal.kpi.kiev.ua/archive/2011/1/33.pdf> (дата звернення: 18.04.2021).